

РЕШЕНИЕ

№ 7295

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8326** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите, депозирана от процесуалния представител адвокат И. А. от САК против Решение от 03.02.2020 г., постановено по НАХ дело №637/2019 г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав, с което е отменено НП № К-0049481/21.11.2018 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите. С последното на [фирма], [населено място] са били наложени две имуществени санкции: за нарушение на чл.82, ал.1, вр. чл.82, ал.2 ЗТ – в размер на 2000 лева и за нарушение на чл.73, ал.1, вр. чл.73, ал.2 ЗТ – в размер на 1000 лева. Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. В жалбата се твърди, че от събраните във въззивното производство доказателства безспорно е установено, че дружеството е извършило и двете нарушения и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Предвид това се иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

Ответникът [фирма], [населено място], чрез процесуалния си представител адв. К. П. от САК в съдебно заседание оспорва касационната жалба с доводи за правилност на

обжалваното решение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна. Счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № К-0049481/21.11.2018 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма], [населено място] са били наложени две имуществени санкции за извършени две нарушения на ЗТ. Дружеството е санкционирано с имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.82, ал.1, вр. чл.82, ал.2 ЗТ за това, че на 18.04.2018 г. в качеството си на туроператор не е сключило договор за организирано пътуване в писмена форма с посочен потребител за организирано туристическо пътуване в посочен период до О., М.. Втората имуществена санкция в размер на 1000 лева е наложена за нарушение на чл.72, ал.1, вр. ал.2 ЗТ за това, че на същата дата и за същото пътуване не е издало туристически ваучер на същия потребител.

При извършена цялостна проверка на обжалваното пред нето НП на основание събраните в хода на процеса писмени и гласн доказателства СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление. Безспорно е установено, че за посоченото пътуване с конкретния потребител санкционираното дружество не е сключило договор за организирано пътуване в писмена форма и не му е издало туристически ваучер. Такива обаче са били налице, като договора за организирано пътуване е сключен, а ваучер е издаден от друг туроператор - [фирма], по силата на договор от 04.01.2018 г. С този договор [фирма] продава, а Ес Ди Ай Т.“ О. купува основни и допълнителни туристически услуги /пакети/, като последният се задължава да издаде собствени ваучери и да сключва договори от свое име и за своя сметка като туроператор при продажбата на крайни клиенти на основните и допълнителните услуги, които е получил по силата на този договор. При така установеното СРС е приел, че в случая [фирма] не е действал като туристически агент, който посредничи при продажбата на организирани от жалбоподателя туристически пътувания, а в качеството му на туроператор. Предвид това е приел, че за [фирма] не е възникнало задължение за сключване на договор за организирано туристическо пътуване с потребителя и за издаване на ваучер. Следователно незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и за двете нарушения.

Освен това по отношение на първото нарушение СРС е посочил, че с измененията в ЗТ, в сила от 01.07.2018 г. разпоредбите на чл.82, ал.1 и ал.2 са изменени и същите

уреждат задължения на туроператора за предоставяне на информация преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет или от всяка друга съответстваща оферта за туристически пакет. Наред с това санкционната норма на чл.197, ал.1 ЗТ е отменена, като аналогична на нея норма не се съдържа в действащия закон. Според СРС всичко това обуславя приложение на чл.3, ал.2 ЗАНН, тъй като вмененото на жалбоподателя деяние по посочения текст не съставлява административно нарушение в съответствие с действащото право.

При тези мотиви въззивният съд е счел, че неоснователно е била ангажирана отговорността на [фирма], [населено място], поради което НП е изцяло отменено.

Настоящият касационен състав, на база събраните пред районния съд доказателства и фактически установявания, счита, че решението е правилно. В тази връзка наведените в касационната жалба доводи за допуснати нарушения на материалния закон се явяват неоснователни.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите обосновано е приел, че в случая неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за извършени от него две нарушения на ЗТ. Приложените към административната преписка писмени доказателства са достатъчни, за да се изведе извод в тази насока. Същите установяват, че за [фирма], [населено място] не са възникнали задължения за сключване на договор за организирано пътуване в писмена форма с посочения потребител за организирано туристическо пътуване в описания период до О., М. и за издаване на ваучер за същото пътуване. Това е така именно на основание представения договор от 04.01.2018 г. Както правилно е приел и СРС с този договор [фирма] е продала, а [фирма] е купила основни и допълнителни туристически услуги /пакети/, като последният се е задължил да издава собствени ваучери и да сключва договори от свое име и за своя сметка като туроператор при продажбата на крайни клиенти на основните и допълнителните услуги, които е получил по силата на този договор. Следователно за [фирма] по силата на договора е отпаднало задължението да сключва договори и да издава ваучери за продадените пакети. Затова и по силата на този договор [фирма], в качеството му на туроператор е сключило договор и е издало ваучер за процесното пътуване с конкретния потребител. Правилна в тази връзка е преценката на въззивния съд, че в случая [фирма] не е действал в качеството на туристически агент, а като туроператор.

Легални дефиниции на туроператорска и за туристическа агентска дейност се съдържат в ДР на Закона за туризма. Съгласно §1, т. 59 от ДР на Закона за туризма, в редакцията му към датата на извършване на нарушението туроператорска дейност е организирането на групови и /или индивидуални туристически пътувания с обща цена, предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент с цел туризъм, отдих, развлечение, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития или с друга цел.

Съгласно §1, т.61 от ДР ЗТ "туристическа агентска дейност" е извършването на посредничество при продажби на туристически пакети на крайни потребители; пасажерски авиационен, воден и автобусен превоз; резервационни, визови и други допълнителни туристически услуги, както и застраховки, свързани с туристическото пътуване.

В случая наличните доказателства подкрепят изводите на СРС, че дружеството не е

осъществило състава на административните нарушения, за които е санкционирано, тъй като същото не е имал задължения във връзка с процесното пътуване, произтичащи от приетите за нарушени норми на ЗТ. Следователно правилни и в съответствие с доказателствата са изводите на СРС за недоказаност на нарушенията. Правилни и в съответствие с правната уредба са и изводите на СРС за приложимост на чл.3, ал.2 ЗАНН по отношение на първото нарушение.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.02.2020 г., постановено по НАХ дело №637/2019 г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав, с което е отменено НП № К-0049481/21.11.2018 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.